

Abstrakt

Tématem této disertační práce je zaznamenání každodennosti, forem lokální a kolektivní paměti a vztahů jednotlivců, obyvatel panelového sídliště pražského Jižního Města, ke specifickému urbanistickému a sociálnímu prostoru jejich trvalého bydliště. Práce vychází z výpovědí dlouhodobých obyvatel tohoto sídlištního celku, které byly pořízeny v polostrukturovaných rozhovorech a zaměřovaly se na mapování dobového využívání sídliště ve dvou obdobích českých, resp. československých dějin, období tzv. normalizace a postsocialismu. Rozhovory byly pořízeny jako empirická protiváha k diskursu odborníků na architekturu a urbanismus a mediálnímu diskursu, který se v českém prostředí od roku 1989 výrazně negativně vymezuje vůči odkazu panelových sídlišť jako formě socialistického bydlení *par excellence*. Cílem předkládané práce je podat výklad o genezi a vývoji tohoto veřejného diskursu, který mj. odráží způsob, jakým se česká společnost vyrovnává se svojí komunistickou minulostí, a porovnat ho se zkušenostmi, hodnoceními a aktuálními výzvami v životech dlouhodobých obyvatel sídliště, které se v obecném povědomí vyznačuje špatnou pověstí.

Klíčová slova: panelová sídliště, Jižní Město, bydlení, lokální/kolektivní paměť, lokální/urbánní identita, každodennost, město, tzv. normalizace.